

stigere end efter den femaarige Opgørelse, hvilket sidste ogsaa gælder Statskassens Balance for alle Øerne.

Som foran bemærket, er der til Lovforslagets § 5 gjort en Tilføjelse; Grunden hertil er, at der under 15de Februar 1895 er emaneret en Anordning, hvorved den paa St. Thomas indtil 31te Marts 1893 opkrævede — i det oprindelige Lovforslag som en Indtægt for Kommunekassen bestemte — Tysrafgift, der ved Anordning af 14de April 1893 foreløbig for et Tidsrum af 2 Aar fra den 1ste April 1893 at regne var ophævet for derved at støtte St. Thomæ Havn i den stadig voksende Konkurrence med andre vestindiske Havne som Kul- og Ordrehavn, og navnlig for at afværge en af de større Dampskibsselskaber paatænkt Opgivelse af St. Thomas som Kulstation, fremdeles ophævedes for et Tidsrum af 5 Aar fra 1ste April 1895 at regne.

Som Erstatning for den herved bevirkede Nedgang i Kolonialkassens Indtægter blev samtidig Indførelstolden forhøjet fra 2 til 3 pCt. — Da ifølge nærværende Lovforslag Indførelstolden skal tilfalde Statskassen, men Tysrafgiften Kommunekassen — en Ordning, som der er saa meget mere Grund til at bibeholde, som Anordningen af 15de Februar 1895 kun gælder midlertidigt — vil der i det Tidsrum, hvori Anordningen gælder eller muligvis maatte blive udvidet til at gælde, frembringes en Forstyrrelse i den ved Lovforslaget tilfattede Balance, og det er til Undgaelse heraf, at det foreslaas at hde Kommunekassen et aarligt Tilskud af Indførelstolden, saalænge Tysrafgiften vedbliver at være ophævet, idet et saadant Tilskud af bestemt Størrelse maa foretrakkes fremfor en vis Andel af Toldintraderne, der skulle være Kolonialraadets Beslutning gaaende undtagne. Med Hensyn til den foreslaede Størrelse af Tilskuddet bemærkes, at Tysrafgiften gennemsnitsvis i de 5 Aar 1884—85 til 1888—89 vel kun har udgjort § 4,700. 47 cts. (jfr. Bilag 3), men den har været jævnt stigende og har saaledes udgjort i

1889—90	regnskabsmæssigt § 5,547. 49 cts.
1890—91	— 5,553. 84 —
1891—92	— 5,981. 66 —
1892—93	— 5,581. 78 —

Saa den anden Side er Indførelstolden, der, opkrævet med 2 pCt. af Indførelsens Værdi, i Bilag 3 er opført med et Gennemsnitsbeløb af § 21,940. 77 cts. rigtignok jævnt aftagende og i 1893—94, fra hvilket Aar Tolden opkrævedes med 3 pCt., har den ifkun indbragt § 24,678. 24 cts., og i 1894—95 — efter en foreløbig Op-

gørelse — endog saa kun § 19,665. 37 cts.; men selv efter dette sidste lave Tal viser Toldforhøjelsen fra 2 til 3 pCt. af Indførelsens Værdi dog endnu et forholdsvis betydeligt Øverstud over det foreslaede faste Tilskud af § 5,600.

I den af Folketingets Udvalg umiddelbart før Slutningen af Rigsdagssamlingen 1892—93 afgivne Betænkning over Forslaget til Forandring i Kolonialloven er af det relative Flertal, som i det Hele sluttede sig til Regeringsforslaget, henfaldet en mulig Ændring i Lovforslaget stigende til at afstøre enhver Tvivl om Forslagets Indflydelse paa den ved Koloniallovens § 2 Kolonialraadene tillagte Besøjjelse til at udtale sig om Love, der særlig vedkomme de vestindiske Øer. — Der er dog ikke fundet tilstrækkelig Grund til at følge denne Henstilling, da Lovforslagets § 1 ved udtrykkelig at indskrænke Kolonialraadenes Besøjjelse til at deltage i den lovgivende Myndighed gennem Anordninger til fremtidig at gælde Øernes kommunale Anliggender formentlig med fuld Tydelighed hjemler, at der ikke sker anden Indskrænkning i Kolonialraadenes Virksomhed, altsaa navnlig ikke i den dem ifølge Koloniallovens §§ 1 og 2 tilkommende Adgang til paa anden Maade end igennem Vedtagelse af Anordninger at øve Indflydelse paa den Kolonierne vedrørende Lovgivning.

Med Bemærkning, at Resultaterne af Finansaaret 1893—94 ere tilføjede i de hoftrykte Bilag 1 og 2, angives nu de Bemærkninger, der ledsagede det oprindelige Forslag til Forandring i Kolonialloven; de lode saaledes:

Ved Kolonialloven af 27de November 1863 bleve de dansk-vestindiske Øer fra 1ste April 1865 at regne, stilledes finansielt selvstændige, saaledes at de ved egne Kræfter skulde afholde samtlige for deres Administration og øvrige Fornødenheder nødvendige Udgifter, derunder til Overbestyrelsen i Møderlandet, og det forudsattes endog, at de desforuden kunde bidrage ikke ubetydeligt til Statens almindelige Fornødenheder.

Resultaterne af den derved tilvejebragte Tilstand vil fremgaa af den (som Bilag 1) medfølgende Oversigt over Øernes Indtægter og Udgifter for Finansaarene 1865—66 til 1888—89, det sidst afsluttede Regnskabsaar. Oversigten udviser det noksom betydelige Resultat, at Forudsætningen for Kolonialloven har svigtet, idet Regnskaberne Aar for Aar i en længere Mærække have vist et betydeligt Understud, uanset at Udgifterne til Overbestyrelsen og Kolonialrevisionen i Møderlandet i Medfør af Lov 25de Marts 1871 fra 1ste April f. A. ere over-